

	<p>Tárgyak: Eső után</p> <p>Intézmény: Szépművészeti Múzeum Dózsa György út 41. 1146 Budapest</p> <p>Gyűjtemények: Régi Képtár</p> <p>Leltári szám: REK_260</p>
---	---

Szépművészeti Múzeum [CC BY-NC-SA]

Leírás

Amikor 1603-ban egy Hendrick Goltzius nevű festő Haarlemnél néhány rajzot készített a tengerparti homokdűnékről, talán maga sem gondolta, hogy az egész európai tájképfestészetet alapjaiban felforgató folyamatot indít el. Az itáliai tájak aranykori idillje helyett a haarlemi mestereknek egyszerre az itt és most lett fontos, s a hétköznapi holland síkvidéket festették: dűnéket, csatornákat, falusi utcákat, a tengert. Részleteket, amelyeket addig nem ítélték méltó képtémának, de most alkalmasnak tűntek kifejezni a szabadságharcban született új eszmét: a nemzetet. S hogy még világosabb legyen az új viszony, a nézőpontot a magasból leszállították a földre. Így az ég uralta a látványt, s a párás levegő fátylat vetett a vidékre. A haarlemi tájfestők iránti csodálat fő oka épp ennek a párás atmoszférának a mesteri érzékeltetése. Mi több, mind más-más hangulatot tudott teremteni a maga tájaival. Úgy mondják, a két legnagyobb mester közül Jan van Goyennél mintha mindig esőre állna az idő, míg Salomon van Ruysdaelnál azt érezni: egy friss fuvallat épp elvitte a záport. Ezt a költői remekművet már a 19. században is Eső után címmel emlegették; szinte érezni az eső üde illatát, ahogy a táj fellelegzik a vihar után. A ropogós, kristálytisza körvonalak elárulják, hogy egy pillanatra fellebbent a pára. Zömmel hűvös színárnyalatok borzongatnak, ám a dűne egy keskeny csíkját aranyos ragyogásba vonja a felhők közül előtörő nap. A faluszéli házban pedig végre pihenőre térnek a fáradt utasok. Vécsey Axel

Alapadatok

Anyag/ Technika:

Tölgyfa / olaj

Méretek:

56 x 86,4 cm

Események

Festmény
készítése

mikor 1631

ki

Salomon van Ruysdael (1600-1670)

hol

Kulcsszavak

- festmény